

Lille kanin röntgar sig

Lille Kanin måste röntga sitt knä. Det har Doktor Kanin sagt för nu har Lille Kanins knä varit besvärligt så länge. Genom att röntga knät kan Doktor Kanin se hur det ser ut inuti Lille Kanins knä.

Pappa Kanin följer Lille Kanin till sjukhuset. Han håller honom i handen då de går in genom dörren till sjukhuset, för Lille Kanin är lite nervös. Han har aldrig röntgat sig förut och det låter lite läskigt att de ska titta på hur det ser ut inuti hans knä.

Pappa Kanin har förklarat att han inte kommer att märka någonting alls då de röntgar hans knä.

– Det är som att fotografera, säger han. "När jag tar kort på dig och dina syskon med vår fina kamera så märker ni ingenting annat än att det säger klick" säger han.

– Ska jag le och se glad ut då de röntgar mig? undrar Lille Kanin.

Pappa Kanin ler och klappar Lille Kanin på huvudet.

– Det kan du göra, men det är inte nödvändigt. De ska bara röntga ditt knä.

Röntgenavdelningen är en trappa upp och de går mot

hissen. Med det onda knät kan Lille Kanin inte ta sig upp för trappan.

Lille Kanin trycker på knappen i hissen att den skall åka till röntgen på våning 1. Det är kul att åka hiss, det går så fort. Lille Kanin hinner inte ens räkna till fem förrän hissen stannar och dörren öppnas.

Pappa Kanin och Lille Kanin går mot en disk där en struts sitter. Hon ger Lille Kanin en lapp där det står 78 på.

– När sjuksköterskan ropar upp 78 är det din tur, säger hon.

Lille Kanin och Pappa Kanin får sätta sig i väntrummet och vänta. De får vänta och vänta. Det tar så lång tid att Lille Kanin inte orkar sitta still längre. Han går bort mot fönstret och kikar ut. Där nere på gatan ser han många som är på väg till sjukhuset. En flodhäst som gjort illa foten hoppar på kryckor, en katt har ett bandage om svansen och en älg är alldeles rödprickig över hela kroppen. "Så många som skall till sjukhuset" tänker han.

– 78! ropar en struts som är sjuksköterska.

– Det är vi det, säger Pappa Kanin och reser sig snabbt

från stolen.

Sjuksköterskan trippar snabbt bort i korridoren. Pappa Kanin och Lille Kanin försöker hinna med. Pappa Kanin måste gå snabbare än Lille Kanin för att de inte ska förlora sjuksköterskan ur sikte. Andfådd kommer Lille Kanin fram till rummet där dörren står öppen.

– Jaha, du skall röntga knät står det här, säger sjuksköterskan.

Lille Kanin nickar.

– Han har aldrig röntgat sig förut, säger Pappa Kanin.

– Jaha, säger hon.

Lille Kanin tittar på den stora apparaten som hänger över bänken.

– Det där är röntgen, säger sjuksköterskan. ”Med den apparaten skall jag ta bilder på ditt knä”.

Lille Kanin tittar storögt på apparaten.

– Är det där som kameran?

– Ja, det är som en kamera som sänder ut osynliga röntgenstrålar så att vi kan se hur ditt knä ser ut inuti, på skelettet.

– Hm, du har kortbyxor ser jag, då behöver du inte ta av dig byxorna. Hoppa upp på bänken här och lägg dig, säger sjuksköterskan

Pappa Kanin hjälper Lille Kanin att komma upp på bänken.

Eftersom Pappa Kanin vill vara kvar i rummet med Lille Kanin när han skall röntgas, så får han en grön rock av sjuksköterskan att sätta på sig.

– Det är för att inte din pappa skall få några röntgenstrålar på sig, säger sjuksköterskan.

– Men jag då? undrar Lille Kanin.

– Ja, men du ska ju få dem på dig eftersom du ska röntgas, svarar sjuksköterskan.

Hon rättar till Lille Kanin på bänken, han skall ligga med knät lite mer åt höger. Sedan drar hon i en spak så att röntgenapparaten rör sig framåt och hamnar rakt över Lille Kanins ben.

– Nu måste du ligga alldeles stilla, förmanar hon. ”Jag går till rummet bredvid och så trycker jag på en knapp när bilden skall tas. Då hör du ett surrande ljud”, berättar hon.

Pappa Kanin står bredvid bänken där Lille Kanin ligger. Han ler uppmuntrande mot Lille Kanin. Sjuksköterskan går ut ur rummet.

– Nu trycker jag på knappen, ropar hon från andra rummet.

Det börjar surra i apparaten och Lille Kanin kniper ihop ögonen, men han känner just ingenting.

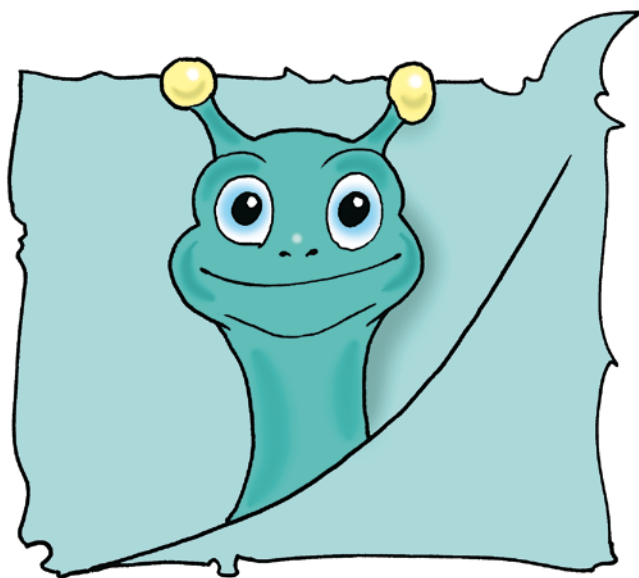
– En bild till, sen är det färdigt, ropar sjuksköterskan. Så surrar det till igen och bilden tas.

Hon kommer in i rummet igen och säger åt dem att de måste vänta en stund innan de får gå hem.

– Doktor Kanin måste titta på bilderna först.

Pappa Kanin tar upp en bok som han har med sig och som Lille Kanin tycker om. De sätter sig bredvid varandra på britsen och Pappa Kanin börjar läsa högt för Lille Kanin.

Doktor Kanin sitter i det andra rummet och tittar på Lille Kanins röntgenbilder. De ser lite konstiga ut, ja knät ser ju bra ut men... Han rynkar förbryllad på pannan och reser sig sedan med röntgenbilderna i handen och går in i rummet där Lille Kanin och Pappa Kanin sitter.

– Vi måste ta om bilderna, säger han. ”Det ser så konstigt ut på din höft” fortsätter han. Doktor Kanin visar Pappa Kanin röntgenplåtarna.

– Det var ju inte meningen att vi skulle röntga höften, men den kom med ändå, säger Doktor Kanin.

Pappa Kanin ser också förbryllad ut då han tittar på Lille Kanins röntgenbilder. Han är tyst och tänker efter ett ögonblick och sedan säger han:

– Hm. Lille Kanin, var är Snigge någonstans?

– I min ficka, svarar Lille Kanin.

Doktor Kanin höjer på ögonbrynen och tittar från far till son.

– Vad gör han där? undrar Pappa Kanin.

– Jag ville att han också skulle röntgas, säger Lille Kanin och sticker handen i sin ficka och tar ut Snigge.

– Ser inte hans skal lite likt det konstiga som syntes på röntgenbilden? frågar Pappa Kanin Doktor Kanin.

– Jo, sannerligen, säger Doktor Kanin. ”Men vi får nog röntga en gång till för säkerhets skull” fortsätter han.

Lille Kanin får lägga sig tillrätta på bänken igen. Den här gången håller Pappa Kanin Snigge. Sjuksköterskan riktar röntgenapparaten mot Lille Kanins höft, så går hon ut i det andra rummet och tar bilden.

Lille Kanin och Pappa Kanin får vänta igen. Efter en stund kommer Doktor Kanin in med en röntgenbild i handen.

– Det här är din höft Lille Kanin, och den ser helt normal ut, säger han leende. Så ser han allvarlig ut och fortsätter: ”Men varför ville du röntga din snigel?”

– Jo, jag ville se om han också har smådjursreumatism och fel på knät så han kanske måste opereras, svarar Lille Kanin.

Doktor Kanin nickar några gånger.

– Men jag tror inte din kompis Snigge har någon knäled.

Lille Kanin höjer på ögonbrynen.

– Nähä! Inte?

– Nej, så du behöver nog inte vara orolig för att han måste operera knät, säger Doktor Kanin.

– Vad bra, svarar Lille Kanin. ”Det var skönt att höra”.